

Mindretal stillet Forslag om at nedsette de ekstraordinære Udgifter til Krigsministeriet med 2,000 Kr. Den ærede Ordfører for det ene Mindretal, det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgfreds (Thomsen), har allerede beviist Usfeliggheden af, at den her ommeldte Sum blev bevilget. Han har i alt Væsentligt berørt, hvad jeg kunde sige derom. Det Æneste, jeg kunde tilføje, var maasse, at Ministeriet er forpligtet til at optage de forskjellige Afdelingers Arkiver. Men da dette, i de senere Aar har været en Umulighed, har man maattet lade Afdelingerne beholde dem, saa at de nu maa sammenhøbes der, og mange Afdelinger have ikke Plads mere. Det rette Sted for alle Arkiver er Krigsministeriet. Da der nu ingen Plads er, maa der enten bygges, eller Arkivet maa revideres, og der maa foretages en Udrensning, saa at Alt, hvad der ingen Værdi har, kasseres. Krigsministeriet har naturligvis valgt den billigste Maade til at komme til et godt Resultat, og det er at forlange en ringe Sum, maasse i et Par Aar, for at kunne reducere Arkivet. Den Sum, som dertil vil være fornøden, er jo betydelig mindre end den Sum, de Byggeforetager, som ellers udbredes, vilde beløbe sig til. Jeg maa derfor meget varmt anbefale i Statens Interesse at bevilge de 2,000 Kr. — De næste tre Vindringsforslag staa noget i Forbindelse med hinanden. Ved det første, det under Nr. 91, ere Lønningerne til Undermestrene negtet Optagelse blandt Lønningerne til Officianter. Man foreslaar derimod at optage dem blandt Lønningerne til Embeds- og Besillingsmænd. Jeg kan ikke sige Andet, end — som iøvrigt bemærket af den ærede Ordfører for et Mindretal (Thomsen) —, at Grunden, hvorfor man har optaget Undermestrene blandt Officianterne, var den, at samtlige Partier i deres Forslag havde overført dem til denne Plads. Man troede som Følge deraf, at det var en Forglemmelse, naar Tillægsloven af 25de Juli ikke havde berørt dem. At det er retfærdigt, at de opføres blandt Officianter, kan vel ikke negtes, thi de ere i samme eller lignende Stilling som Marinens Undermestre, der jo nu fremtidig skulle være Officianter. Jeg skal derimod være villig til at regne dem til en særlig Klasse af Officianter, saaledes at det ikke faar nogen Indflydelse paa de nuværende Officianters Oprykning. Altsaa, i Realiteten kommer jeg omtrent til at stemme overens med Udvalget i Resultatet. Der er blot tilbage at blive nogenlunde enig om, hvilke Lønninger disse Undermestre skulle have. For Diebliffet er deres Lønning henholdsvis 1,500 og 1,300 Kr., paa en Bagatel nær, det vil da sige, naar man gjør Alt, hvad de oppe bære, i Penge. Men en Svend paa Tøihuset, som har den fornødne Dygtighed og viser Fliid, tjener paa 1,500 Kr., og det vilde dog være mindre retfærdigt, at Mesteren, der skal lede Svendens Arbejde, ikke skal have den samme Ind-

taegt som denne. Af den Grund skal jeg meget anbefale, at man tiltraadte Underendringsforslaget under Nr. 93, hvorved Undermestrenes Lønning bliver forhøjet noget, og jeg skal tillige anbefale, at man, naar man ikke vil give dem det Samme som de andre Officianter, efter et vist Antal Aars Forsøb giver dem et ringe Tillæg, saaledes at deres Lønning i det Hele kunde stige til 2,000 Kr. Jeg maa atter sammenligne Undermestrene ved Hæren med Undermestrene ved Marinen, og det er min Pligt at sørge for, at Forskjellen i deres Vilkaar ikke bliver altfor stor; men den er i Virkeligheden overordentlig stor for Diebliffet, og det er kun en Retfærdighedshandling, det høie Folkething vilde gjøre, naar det sørgede for, at Forskjellen blev noget mindre paafaldende. — Jeg gaar dernæst over til at omtale det ønskede Honorar til en Musikdirektør. Jeg kan ogsaa i dette Punkt henholde mig til, hvad den ærede Ordfører for et Mindretal har udtalt, at Musikdirektøren er taget op med, fordi han har været presset af alle Partier, saa at Ministeriet som Følge deraf antog, at ogsaa han var bleven glemt paa Tillægsloven. At det vilde være ussæligt at faae en Musikdirektør, tror jeg ikke, behøver nogen videre Paavisning, naar man, som sagt, tidligere har været overbevist om Nødvendigheden af en saadan. — Vindringsforslaget under Nr. 95 har mere principiel end finantfiel Betydning. Nedsættelsen her er vistnok ogsaa et Resultat af Sammenligningen med Budgettet til Hærløvsforslaget. Som bekendt forlanger den nye Hærløv ligesom den gamle, at Fodfolkets første Uddannelsesetid skal være 6 Maaneder. Disse 6 Maaneder have altid været fortolkebe som 185 Dage. Faktisk ere de 183 Dage, men da Lønningsterminerne altid ere 5 Dage, har der naturligvis kun været Tale om, hvorvidt man skal lægge 2 Dage til eller trække 3 Dage fra. Man har valgt det Rimeligste, nemlig at lægge 2 Dage til. Saaledes har det altid været og vil vedblive at være 185 Dage, og det meget naturligt. Den nye Hærløv siger endvidere, at Feltartilleriets, Rytteriets, Ingeniørernes og Lingardens første Uddannelsesetid skal være 5 Maaneder. 5 Maaneder vilde være 153 Dage; men da man nu for Fodfolket havde regnet 2 Dage for meget, syntes man, man maatte være retfærdig og her regne 3 Dage for lidt. Derved kom man til 150 Dage. Ganste vist har man tidligere været i høieste Grad uretfærdig mod disse Vaaben og kun regnet 145 Dage; men det er dog ingen Grund til, at man skal vedblive at være uretfærdig ved ikke at rette en Feil, der tidligere er begaaet, navnlig ligeoverfor Vaaben, der havde en overordentlig kort Uddannelsesetid, kortere end Fodfolket, og som i alle andre Hæere have den længste Uddannelsesetid. Altsaa antager jeg, at jeg har fuldstændig motiveret Berettigelsen af at regne henholdsvis 185 Dage for 6 Maaneder og 150 Dage for 5 Maaneder, og jeg haaber der-